

[Ragnhild Andersen.]

tropperne; han kom til skade under tjenesten og fik pulsåren i højre ben ødelagt. Følgen blev muskelsvind og deformation af foden. Han indlægges på militærhospitalet, her ligger han til juli måned, og i august måned bliver han hjemsendt. Han er da uarbejdsdygtig og berettiget til dagpenge fra ulykkesforsikringen, men først efter mere end 5 ugers forløb begynder han i oktober at få sin dagpengehjælp.

Den unge mand havde vanskeligheder med at få hjælp hjemme, hvor han var bosiddende — det var i Jylland — hans hjemstedskommune nægtede at låne ham penge, indtil dagpengene blev fremsendt. Han kunne ikke få kommunehjælp, fordi han havde penge i sparekassen — det var ganske vist bunden opsparing i henhold til loven om præmiering af opsparing. Hans hjemsendelsespenge fra militæret var opbrugt, da militæret tog en del af dem til dækning af genstande, som var forsvundet ved tilskadekomsten og under hospitalsopholdet; en anden del var han så letsindig at betale en skatterestance med, i håb om, at dagpengene ville komme omgående. Militæret afviste ved hjemsendelsen den unge mands ønske om en fornyet undersøgelse af den invaliderede fod, og efter hjemsendelsen måtte han så gå til ortopedisk hospital i Århus, som endelig i oktober måned bevilgede ham penge til en ortopedisk støvle. Man må nok spørge, hvorfor der skal være så mange genvordigheder, når det vitterligt er under tjenesten, han er kommet til skade.

Jeg vil opfordre ministeren til at gøre sit til at fremskynde sådanne sager, så de værnepligtiges dagpenge falder, når de hjemsendes på grund af ulykkestilfælde. Det siges oven i købet, at det i dette tilfælde, med 5 ugers ventetid, gik særdeles hurtigt. I andre tilfælde, siger man, går der op til det dobbelte af 5 uger, før dagpengene kommer. Det kan ikke være tilfredsstillende. Men som sagt, min gruppe medvirker gerne til gennemførelsen af denne regulering; men vi ønsker også, og jeg håber, at ministeren vil medvirke hertil, en forbedring af den langsommelighed, der praktiseres med hensyn til at sikre dagpenge til tilskadekomne ved militæret.

Socialministeren (Bomholt): Det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen refererede eksempel er jeg ikke i stand til at tage standpunkt til på grundlag af det hørte. Jeg vil gerne have lejlighed til at se nærmere på den refererede sag i Folketingstidende.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann vil jeg sige, at det er jo ikke nogen skade til, at der ind imellem er tid til meditationer, eller at vi nu og da stilles over for intellektuelle opgaver af ikke for let beskaffenhed. Det glæder mig, at det ærede medlem klarede den her stillede opgave vedrørende forståelsen af titlen så smukt!

I øvrigt er det jo en nogenlunde tilfredsstillende situation, at kritikken over for et lovforslag koncentrerer sig om titlen og lader indholdet gå fri. Dette lovforslag har passeret regeringen og altså også ministre af anden partifarve end undertegnedes, og jeg tvivler på, at en forbedring er mulig. Man må jo ikke glemme, at lovforslaget vedrører 3 love, og at disse næsten med nødvendighed må opregnes. Jeg kan ikke se, at der kan gives en større forkortning af de pågældende titler, end her er givet — selv ikke om en pæn dusør blev udlovet.

A. C. Normann: Jeg skal nøjes med at sige, at jeg havde heller ikke tænkt mig at gøre spørgsmålet om lovforslagets titel til nogen partipolitisk affære.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om værksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse [af Søren Andersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 1261, fremsættelsen i tidenden sp. 2727).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Det af de ærede medlemmer af partierne